

В основі цієї лекції покладена монографія Лепський М.А. **Соціологія медіації та миротворення: до питання про загальну теорію медіації: монографія. Запоріжжя, 2023. 209с.**

Ось базові сім пар, які визначають перехід від однієї міри до іншої. Ми можемо сказати, що вони дуже близькі і часто в різній збірці знаходиться наступна сімка персонажів: юрист, лікар, воїн, посол (або представник), футуролог, купець, вчитель. У цій збірці ролі оцінюються соціально прийнятно, конотація досить соціально обдарована, позитивна.

Дещо інша конотація присутня в наступному колі: шахрай, ілюзіоніст (або шаман), блазень (комік), актор (ліцедей), місіонер (пілігрим), провідник (або контрабандист), вісник. У сучасному значенні вісник – це такі професії, як: пропагандист, піарник, рекламіст тощо тому, що вони здійснюють посередництво за допомогою інформації.

Коли ми дивимося подібні речі, ми бачимо, що основними функціями, які безпосередньо пов'язані з мірою цих персонажів є: право-виправдання, знання-інформація, обмін-перехід, майбутнє-віра, представництво та наратив (історія, розповідь), сила та контекст, зцілення та сприйняття. Саме ці моменти визначають ту чи іншу рольову складову, соціально-функціональну позицію у посередництві. Якщо ми розглянемо ці сім сил, які пов'язані з мірою, ми можемо структурувати і медіацію.

Саме цю технологію, як «сім сил», ми й розглядатимемо далі. Безумовно hard – жорстка сила, пов'язана з першою, п'ятою та шостою позицією в мірі чи функціональній визначеності. Smart пов'язана з другою, четвертою та п'ятою. Soft – з третьою, четвертою та сьомою.

Hard – 1, 5, 6

Smart – 2, 4, 5

Soft – 3, 4, 7

Розуміння жорсткої, м'якої та розумної сили, класифікацію яким дав Джозеф Най, дозволяють нам розглядати весь спектр посередництва, хоча в сучасній практиці медіація відноситься найчастіше до «м'якої сили». І ці моменти дозволяють нам розглянути специфіку різних технологій та збірок. Наприклад, фасилітація представлена другою, третьою, четвертою та сьомою мірами, яка розгортається у функціональній визначеності; маніпуляція – першою, третьою, шостою та сьомою мірами; переговори – першою, другою, третьою та шостою.

7 Power Mediation (ключі)

Hard – 1, 5, 6

Smart – 2, 4, 5

Soft – 3, 4, 7

Фасилітація – 2, 3, 4, 7

Маніпуляція – 1, 3, 6, 7

Переговори – 1, 2, 3, 5

Цікавий та інший момент у медіації – як здійснюється втрата міри. Втрачена міра, наприклад, може стати циклічністю – барабаном втраченої міри, що формує послідовну зміну (у будь-якому порядку) безправ'я, образи, брехні, того, що пов'язано з виснаженням, жадібністю, а також зацикленості, паніки, самозванства, безпам'ятства, люті, абсурду, пошкодження та безумства.

Ось цей «барабан» дозволяє дуже швидко діагностувати втрату міри. Безумовно до цієї втрати міри присутнє тяжіння тих чи інших функціональних визначень у статусно-рольових парах. Тоді, виникає й інше питання, як ось ця втрачена міра розгортається у злочині. Тут ми бачимо, як змінюється, трансформується значення міри в соціально неприйнятну, коли делінквентність визначає появу та прояв цих злочинів.

Наприклад, втрата міри через характеристику безправ'я призводить до рабства, неволі та полону – це максимальна характеристика безправ'я. В свою чергу, втрата позиції інформації-знання призводить до інвективи та обману. Наступна характеристика обміну та переходу з втратою міри перетворюється на крадіжку та корупцію. Втрата міри майбутнього і віри через зацикленість і паніку призводить до терору, а також до зради або того, що ми визначаємо в архетипі перевертень. Зрада часто пов'язана з

маніакальними речами. Крім того, наступна втрата міри, яка пов'язана з силою та контекстом, призводить до вбивств та знущань. Останні дедалі частіше розглядаються у соціальних відносинах як булінг та мобінг, у контактних соціальних відносинах як аб'юзинг, а в інформаційній сфері як тролінг.

І безумовно не менше значення має втрата міри зцілення та сприйняття, що веде до божевілля та насильства. Ілюзії, фантазми як і втрата зцілення, неможливості зцілення в крайніх формах, веде до божевілля та насильства. Ця тема досить цікава та вимагає розгляду і надалі.

Наступним пунктом ми хотіли б розглянути, як формується фантом. Фантом формується також через процес спотворення запропонованих семи основних мір медіації. Безумовно, це фантоми в переговорах. Перше – самоздійснюваний прогноз чи пророцтво. Друге – сімейні сценарії невразливості чи вразливості, які формують стежки цих фантомів. Третє – ситуації, що формують страх та паніку. Четверте – імпульс чи зухвалість. П'яте – статусно-рольові міфологеми, які визначені, перш за все, помилками рішень, що формуються у комплекс, у травмовану захисну активність актора. Шосте – випадковість та зумовленість, які

узагальнюються та конструюються у фантастичній збірці. Сьоме – образ результату, як збірка фантома, тобто образ фантомного, нездійсненого результату, який збирається через ілюзію.

Протилежним процесам втрати та спотворення міри є процеси збереження та розвитку міри медіації. Ці процеси визначають те, що ми називаємо адекватність, об'єктивність та реальність. Як формується реальність у переговорах, у конфліктних комунікаціях через міру сил медіації:

- у технологіях діяльності;
- у розумінні керованих та некерованих факторів;
- у дослідженні ризику та загроз, уміння працювати з цими категоріями;
- у затвердженні рішучості та дієздатності;
- в умінні приймати рішення у різних умовах (визначеності, ризику чи невизначеності);

- в усвідомленні статусно-рольової визначеності, яка не є міфом, але виконує конкретні соціальні функції – це реальні ролі та позиції, пов'язані місцем у соціальній структурі та позицією людини у світі;

– у визначенні детермінації, у причинно-наслідкових зв'язках. Безумовно, ми не стверджуємо жорстку стохастичність, жорстку визначеність, ми говоримо, що існує ще ймовірність і випадковість (нежорстка детермінація), але вони також розглядається у збірці причинно-наслідкових зв'язків.

– у цілепокладанні та прийнятті рішень, коли людина сама керує своїм життям та своєю діяльністю, є суб'єктом життя.

